



## Arrest

nr. 47 818 van 3 september 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. MAKAYA, loco advocaat R. BOKORO, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 mei 2010 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 20 mei 2010. Op 11 juni 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep tegen deze beslissing werden bij arrest nr. 45 958 van 6 juli 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.2. Verzoekster keerde niet terug naar haar land van herkomst en verklaarde zich een tweede keer vluchteling op 16 juli 2010.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 23 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 5 augustus 2010.

1.4. Op 9 augustus 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag per drager ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo origine, geboren te Mpuela, provincie Cabinda.*

*Op 20 mei 2010 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 11 juni 2010 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing werd vervolgens bij arrest van 6 juli 2010 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 16 juli 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. U blijft bij de feiten die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag en legt ter staving van uw Cabindese afkomst een door uw broer David Domingos gefaxte kopie van uw Cedula Pessoal en Assento de Nascimento (aangifte van geboorte) neer. U vernam ook van uw broer David Domingos dat u nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten.*

#### **B. Motivering**

*Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u uw tweede asielaanvraag baseert op de feiten en gebeurtenissen die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag (gehoorverslag CGVS dd. 05/08/2010, p. 4). Bij beslissing van 11 juni 2010 oordeelde de Commissaris-generaal echter dat geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas. Noch aan uw beweerde Cabindese afkomst, noch aan uw beweerd lidmaatschap van het FLEC-FAC kan immers geloof gehecht worden, hetgeen bij arrest van 16 juli 2010 door de RvV bevestigd werd.*

*De door u in het kader van uw tweede asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van aard het vastgesteld ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas te weerleggen. U legde op de DVZ een kopie van een Cedula Pessoal en Assento de Nascimento op uw naam neer, alsook een kopie van een Cedula Passoaal op naam van Sofie Macondo Raemano (niet goed leesbaar) en verklaring dat het om een eensluitend afschrift gaat van de gegevens die opgenomen werden in het register van de burgerlijke stand van Milunga. Wat deze laatste documenten betreft, op naam van of uitgereikt aan Sofie Macondo Raemano (niet goed leesbaar), verklaarde u deze persoon helemaal niet te kennen en te veronderstellen dat uw advocaat zich vergiste door documenten over te maken die eigenlijk betrekking hebben op iemand anders (gehoorverslag CGVS dd. 05/08/2010, p. 4). De Cedula Pessoal en Assento de Nascimento op uw naam betreffen dan weer gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren faxkopieën waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Overigens dient vastgesteld te worden dat zelfs zo u daadwerkelijk zou geboren zijn in Cabinda, uw kennis van Cabinda, “het land” waarvoor u bereid bent te strijden, en van het FLEC-FAC dermate ontoereikend is (zie beslissing CGVS dd. 11 juni 2010 en arrest RvV nr. 45958 dd. 06/07/2010), dat onmogelijk geloof kan gehecht worden aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten als gevolg van uw voorgehouden engagement en activiteiten voor het FLEC-FAC.*

*Voorts zou uw broer David Domingos u samen met voormelde documenten een brief gefaxt hebben waarin hij u vraagt hem niet meer te contacteren en waarin ook een voor u - en de persoon die u de brief voorlas - onleesbare passage zou staan (gehoorverslag CGVS dd. 05/08/2010, p. 2). U stelde dat uw advocaat, “Meester Joachim”, in het bezit is van deze brief. Uw advocaat heeft echter nooit zijn tussenkomst in uw huidige asielaanvraag gemeld en in het administratief dossier is geen enkel spoor te vinden van de brief waarnaar u verwijst. U stelde dat u uw advocaat na het gehoor zou contacteren (gehoorverslag CGVS dd. 05/08/2010, p. 3) maar tot op heden ontving het Commissariaat-*

*generaal noch een bevestiging van zijn tussenkomst, noch de kwestieuze brief van uw broer David. Derhalve kan geen rekening gehouden worden met deze brief.*

*U stelde tot slot telefonisch van uw broer vernomen te hebben dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zijn. Gevraagd hoe hij dit weet, antwoordde u dat hij weet dat de politie "hier en daar" nog navraag doet naar u (gehoorverslag CGVS dd. 05/08/2010, p. 4). Het betreft in casu echter louter verklaringen van uw broer die op geen enkele manier geconcretiseerd, laat staan gestaafd worden. Gevraagd of er een aanhoudings- of opsporingsbevel tegen u werd uitgevaardigd, gelet op uw beweerde ontsnapping uit detentie, antwoordde u bovendien hier geen weet van te hebben (gehoorverslag CGVS dd. 05/08/2010, p. 4).*

**Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook allerm minst aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.**

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 57/6 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève (vluchtelingenconventie) en artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31/02/1967, voert verzoekster aan dat zij bij haar tweede asielaanvraag enkele stukken heeft overgelegd waaruit blijkt dat zij afkomstig is uit Cabinda (Cedula in assento Pessoal de Nascimento op haar naam) en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met de nieuwe elementen. In een moeilijk te herstellen nadeel stelt verzoekster dat in geval van uitvoering van de bestreden beslissing zij naar haar land van oorsprong zal worden teruggedreven waar zij, wegens oorlog, de fundamentele rechten en vrijheden niet kan uitoefenen.

2.2. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt, kan de Raad derhalve de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

2.3. Waar verzoekster, onder het "kopje" "Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel", stelt dat in geval van uitvoering van de bestreden beslissing zij naar haar land van oorsprong zal teruggedreven worden waar zij, wegens oorlog, de fundamentele rechten en vrijheden niet kan uitoefenen, merkt de Raad op dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters tweede asielaanvraag geweigerd omdat de door haar neergelegde documenten niet van aard zijn het vastgestelde ongeloofwaardig karakter van haar asielaanvraag te weerleggen, zoals wordt toegelicht.

2.5. Zonder verzoeksters eerste asielaanvraag opnieuw te beoordelen, stelt de Raad vast dat met betrekking tot haar vluchtmotief, zijnde verzoeksters voorgehouden lidmaatschap van het 'FLEC', in 's

Raads arrest nr. 45 958 van 6 juli 2010, werd geoordeeld dat verzoekster haar afkomst uit Cabinda evenals haar lidmaatschap van FLEC-FAC, die beiden onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn blijkens haar verklaringen, niet aannemelijk maakt.

Dit arrest is bekleed met het gezag van gewijsde.

2.6. Zoals reeds terecht werd opgemerkt in de bestreden beslissing, reikt verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe concrete gegevens of stukken aan die vermogen om het in het kader van de eerste asielaanvraag vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid te herstellen. Immers omtrent de documenten die zij heeft ingediend, met name een kopie van een Cedula Pessoal en Assento de Nascimento op haar naam, alsook een kopie van een Cedula Passoaal op naam van Sofie Macondo Raemano (niet goed leesbaar) en een verklaring dat het om een eensluidend afschrift gaat van de gegevens die opgenomen werden in het register van de burgerlijke stand van Milunga, besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht het volgende: *“Wat deze laatste documenten betreft, op naam van of uitgereikt aan Sofie Macondo Raemano (niet goed leesbaar), verklaarde u deze persoon helemaal niet te kennen en te veronderstellen dat uw advocaat zich vergiste door documenten over te maken die eigenlijk betrekking hebben op iemand anders (gehoorverslag CGVS dd. 05/08/2010, p. 4). De Cedula Pessoal en Assento de Nascimento op uw naam betreffen dan weer gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren faxkopieën waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht.”* Derhalve heeft de commissaris-generaal wel degelijk rekening gehouden met de door verzoekster ingediende documenten, in tegenstelling tot hetgeen zij beweert in het verzoekschrift.

Daarenboven wordt er in de bestreden beslissing nog op gewezen dat verzoeksters kennis van het FLEC-FAC dermate ontoereikend is dat onmogelijk geloof kan worden gehecht aan de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten als gevolg van haar voorgehouden engagement en activiteiten voor het FLEC-FAC. Correcte vaststellingen van de commissaris-generaal die in het verzoekschrift niet worden weerlegd.

Verzoekster betwist evenmin de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de spoorloze brief van haar broer en de bewering dat zij nog altijd zou worden gezocht.

2.7. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.8. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover zij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van haar asielrelaas, merkt de Raad op dat, gelet op het voorgaande, kan worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoekster zich niet baseren op de elementen die aan de basis van haar relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Waar verzoekster nog stelt dat zij wegens oorlog de fundamentele rechten en vrijheden niet kan uitoefenen, wijst de Raad er volledigheidshalve op dat elke aanvraag voor subsidiaire bescherming individueel moet worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst is niet voldoende.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS